

[Bilgrav-Nielsen.]

de svar, som han stadig ikke har givet mig, og jeg skal derfor nøjes med én gentagelse.

Jeg spurgte ministeren, om han havde dækning for i regeringen, at fremtidige store trafikinvesteringer — og det drejer sig her om de 4-5 store projekter, som ministeren ønsker at sætte i gang til efteråret — når disse projekter er sat i gang, ikke kan berøres af en eventuel begrænsning af de statslige udgifter. Jeg tror, vi må bede ministeren om at give os et svar, når vi forlanger det; det er i folketingets interesse.

Så vil jeg gerne sige til hr. Stæhr Johansen, som ironiserede lidt over min deltagelse i den fremsatte dagsorden, at hvis hr. Stæhr Johansen lagde mærke til mit første indlæg, ville han vide, at vi gjorde opmærksom på, at det efter vor opfattelse varer længe, inden der er plads til, at vi begynder på et af disse store anlæg. Jeg nævnte intet årstal, men jeg nævnte, at hovedinvesteringerne i motorvejsanlæggene må være færdige først, og så kommer vi i hvert fald frem til omkring 1980. Det vil sige, at der er god tid til, at vi overvejer disse ting nøjere, og når ministeren ikke i dag har forelagt en prioriteringsliste eller et vurderingsgrundlag for en prioritering — for jeg tror, hr. Stæhr Johansen må være enig med mig i, at det har ministeren ikke — så er det på sin plads, at vi forlanger dette af ministeren, og jeg synes, det er godt, at også den socialdemokratiske gruppe mener, det er nødvendigt at stille et sådant forlangende til ministeren.

(Kort bemærkning).

Arne Larsen: Ministeren siger, at vi skal se at få forhandlet med svenskerne, og at det skal gøres hurtigt osv. osv., men ministeren har altså stadig væk ikke fattet, at svenskerne ikke vil forhandle, før vi har truffet en afgørelse, de vil altså have at vide, hvornår vi går i gang. Så siger ministeren: ja men så skal vi have en anlægslov. Ja men herregud, det er da ikke sikkert, at hr. statsråd Norling er tilfreds med, at vi kommer med en anlægslov. Så vil han stadig væk sige: hvornår går I i gang, og hvornår er I færdige? Og det kan han altså stadig væk ikke få svar på.

Med hensyn til den kollektive trafik finder ministeren stadig væk, at der er nogle

modsætninger i min opfattelse, fordi jeg går ind for en Saltholmløsning. Så må jeg spørge ministeren: ja men flytrafik, er det ikke kollektiv trafik? Er det andet end kollektiv trafik, det meste af det, der foregår ude i Kastrup lufthavn, i alle tilfælde de 99 pct.? Derfor, når man går ind for og satser på et ordentligt og forbedret trafik anlæg dér, så er det også at støtte den kollektive trafik.

Men dertil kommer, at alle de mennesker, der skal bringes over på Saltholm eller til Kastrup, eller hvor de skal bringes hen, bør bringes derud via et kollektivt trafiksystem, og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå Amager får et kollektivt trafiksystem og en S-bane, er ved, at vi gennemtvinger et anlæg af en Saltholmlufthavn. Derved kan vi måske også løse Amagers kollektive trafikproblem, for vi må bringe de mange millioner mennesker, der skal til og fra Saltholm, frem og tilbage gennem et kollektivt tilbringersystem. Hele det øvrige københavnske kollektive trafiksystem hænger så nøje sammen med, hvordan vi løser det lufthavnsspørgsmål, at der er ingen modsætninger.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Hr. Guldberg og hr. Arne Larsen trækker spørgsmålet om de svenske forhandlinger ind i billedet, og jeg vil ganske klart sige, at når vi skal til at indgå den fornødne aftale med svenskerne, vil regeringen have klargjort sit synspunkt med hensyn til de forskellige tidspunkter: projekterings-tidspunkt, anlægstidspunkt, præcis som svenskerne ønsker det, idet jeg er ganske enig med hr. Guldberg i, at før får vi ikke den definitive aftale med svenskerne, som af mange årsager er nødvendig, også i forbindelse med de linjeføringer, jeg har snakket så meget om: Kastrup-Saltholm og Dragør-sydspidsen af Saltholm-Limhamn.

Derefter til hr. Bilgrav-Nielsen, der rejste spørgsmålet om, hvorledes sammenhængen vil være imellem den efterspørgselsfremmende effekt, som vil opstå på anlægstidspunktet i forbindelse med disse store investeringer, når de bliver finansieret med udenlandsk lånoptagelse, og statsfinanserne. Nu skal jeg ikke gå ind på nogen lang nationaløkonomisk redegørelse på dette tidspunkt, men blot understrege, hvad hr. Bilgrav-Nielsen meget vel ved, at statsfinan-